

Tell me what you can hear And then tell me what you see. Everybody has a different way to view the world,
I would like you to know, when you see the simple things To appreciate this life it's not too late to learn.

Drugačnost me bogati

Pred nekaj dnevi sem na eni izmed avtobusnih postaj v Ljubljani srečala deklico z Downovim sindromom. Opazili sva druga drugo in se nasmehnila. Čez nekaj minut je prišla do mene in me vprašala, kako mi je ime. Ni namreč mogla skriti radovednosti, ne da bi jo potešila. Pogovarjali sva se, dokler ni prišel moj avtobus. S svojimi izjavami in neposrednostjo me je nasmejela, od nje pa sem odšla bogatejša in srečnejša.

Do sedaj sem imela priložnost srečati že veliko oseb z motnjo v duševnem razvoju in vsaka me je po svoje očarala. Prisrčnost, iskrenost, neizmeren čut za sočloveka, prijaznost, preprostost ... vse to so kvalitete, ki jih odlikujejo in jih delajo takšne kot so. Morda niso "pametni", ne znajo pisati, težko govorijo, se težko gibljejo, ne razmišljajo tako kot običajni ljudje, a vendar zaradi tega niso nič manj ljudje.

V Sloveniji je kar nekaj društev, gibanj in ustanov, ki združujejo osebe z duševno prizadetostjo, njihove starše in prostovoljce ter jim omogočajo integracijo v socialno okolje. Naj omenim Sožitje, Vero in luč, Sonček, Barko, potem pa so tu še številni varstveno-delovni centri, Želva, izobraževalni zavodi... Strokovno usposabljanje za delo z osebami z motnjami v duševnem razvoju poteka na Pedagoški fakulteti, smer specialna in rehabilitacijska pedagogika, kjer se študentje zelo dobro pripravijo na svoj bodoči poklic.

Glede na vse zgoraj naštetu bi morala biti zadovoljna in vesela, da je tako, saj je bilo še pred sedemdesetimi leti stanje popolnoma nasprotno. Starši so se večinoma sramovali svojih drugačnih otrok, okolica jih je zavračala, bili so brez dostojanstva, časti in spoštovanja. Opravljali so najbolj sramotna dela, če niso beračili po mestih in vaseh. Veliko jih je bilo skritih za zidovi hiš, in hlevov, tako da pogosto nihče niti ni vedel zanje.

Danes preko gibanja Vera in luč poznam Mojco, Janka, Boštjana, Manico, Nevenko, Tjašo, Tanjo in še veliko imen bi lahko naštetela. Za vsakim od teh imen se skriva posebna oseba z veliko darovi. Vsaka od teh mi veliko pomeni, saj mi dan za dnem s svojo preprostostjo in neverjetno sposobnostjo ljubezni do sočloveka vedno pokaže pot do sebe v tem materialističnem, popolnem, razumskem svetu.

Kaj pa ti? Kakšen odnos imaš do drugačnih od sebe?

Urška Čuk